

Cmx, Kirjeit䠐aratiisista

Unistani muistanko kasvot hiustesi keskellä hehkuvat
ilon, surun suuressa vuossa kuin yöstä nousevan auringon
kielen tapaan värähtävät puut yksin metsäs
niihin hirtetyistä jää jokainen vaille itkijää

Että meille jäisi päiviemme määrä
että hämärän päässä

Kaita polku paratiisiin kulkee läpi painajaisten
hirviöitten, kummajaisten, kauppasaksavainolaisten
tornia ei ajatuksistaan
saa, ajatuksistaan tornia
ja polku paratiisiin
vähiin käy se tie
vähiin käy se tie

Se on tarina luomisesta, ikuisesta huomisesta
eilen eletyn onnen muisto, pakeneva nykyisyys
ja kun lapsi syntyy, se syö meitä elävältä
syö meitä sisältä, kunnes olemme vanhemmat

Korkea kesän päivä, horisontti ääretä
haukan lento taivaan sineen, ihmeelliseen, uhkaavaan
missä pölyisillä valtateillä viestinviejät vaelta
auringossa ahavoituu airueitten olkapäät

.;Kaita polku paratiisiin...;